

I mine unge Dage
 da tænkte man nok ej paa sligt;
 at faa en Ægtemage
 var da blot Kvindens Pligt.
 Og da var Kvinden „kvindelig“,
 sagtmodig, blid og ynderig;

:| at have selv en Mening — det kendte hun ej til. :|

Nu blander hun sig dristig
 i Talen med sit Ja! og Nej!
 og trænger ind sig listig
 i „Mandens Næringsvej“.
 Han har jo dog fra Adams Tid
 haft Eneret paa Sved og Slid,

:| og sig, om det vel passed sig for det svage Køn? :|

Er Verden ej af Lave,
 naar man — imellem lutter Mænd —
 ser Kvinden staa og save
 som simpel Snedkersvend?
 Det er og blevet mig fortalt,
 (men lyder næsten alt for galt)

* :| at ogsaa hun som Taler optræder — offentlig! ! :|

Dog, Stemmeret har ingen
 af Kvinder haft til denne Stund,
 Fru Jutta nævner Tingen,
 men støder strax paa Grund.
 Det høje Landsting ved bestemt,
 det tjener Kvinden bedst — saafremt

:| hun holder kønt sin Næse fra den fæle Politik. :|

Naar har man før hørt Tale
 om „gifte Kvinders Ejendomsret“?
 Et det ej en Skandale
 at byde Manden det?

Vil nu en Yngling gifte sig,
 Svend Høgsbro siger: „Tag ham ej!

:| før han har underskrevet en sikker Ægtepagt“. :|

Men noget det mig trøster
 i hele denne Hurlumhej:
 at alle disse Røster
 angaar slet ikke mig.